

การใช้อินเทอร์เน็ต ที่เสี่ยงต่อการผิดกฎหมายเทคโนโลยีและสารสนเทศ

จะกล่าวถึงข้อกฎหมายที่พบว่า การใช้อินเทอร์เน็ต รูปแบบไหนเป็นการที่เสี่ยงต่อการผิดกฎหมายเทคโนโลยีและสารสนเทศ ดังเช่นที่จะกล่าวต่อไปนี้

- การใช้ "ชื่อ" และ "นามแฝง" ในโลกสังคมออนไลน์

โลกอินเทอร์เน็ตนั้นจะเปิดช่องทางให้ผู้ใช้สามารถตั้งชื่อปลอม นามแฝง และสามารถโกหกถึงสถานภาพและอายุได้อย่างง่ายดาย ในกรณีที่ใช้ "นามแฝง" ที่ตั้งขึ้นมาเองหรือไม่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้ได้และไม่ได้เข้าไปเขียนข้อความให้ร้ายบุคคลอื่นนั้น คงจะไม่มีปัญหาแต่อย่างใด แต่ถ้าได้มีการนำชื่อของบุคคลอื่นมาใช้โดยเจ้าตัวไม่ได้รับรู้รับทราบ จนทำให้เกิดความเสียหายนั้นจะต้องมีการรับผิดชอบ ซึ่งอาจมีการถูกฟ้องร้องต่าง ๆ เพื่อเรียกชดเชยค่าเสียหายจากการกระทำดังกล่าวได้

- การพนันออนไลน์

ตามกฎหมายแบ่งแยกการพนันออกเป็น 2 ประเภท โดยแยกออกเป็น "บัญชี ก." และ "บัญชี ข." กลุ่มที่อยู่ในบัญชี ก. กฎหมายห้ามเล่นโดยเด็ดขาด อาทิ พว หวย ก.ข. ไฮโล ไพ่ต่างๆ ส่วนประเภทสอง ที่อยู่ในบัญชี ข. เล่นได้แต่ต้องขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คดีอาญา สำหรับคนที่ดาวนโหลดมาฟังเฉยๆ ถือเป็นการทำงานซ้ำแต่พอมีช่องทางทางกฎหมายที่จะอ้างได้ว่าไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ เพราะถือเป็นการทำงานซ้ำมาเพื่อใช้ประโยชน์เอง และการดาวนโหลดมาฟังยังพอมีช่องทางต่อสู้คดีได้ว่าไม่ได้เป็นอุปสรรคกับการใช้ประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ของเจ้าของลิขสิทธิ์ เพราะไม่ได้เอาไปขาย

- การซื้อโปรแกรมลิขสิทธิ์และนำมาถือลิขสิทธิ์

เนื่องจากโปรแกรมลิขสิทธิ์ หรือโปรแกรมกฎหมายมีราคาแพงมาก ทำให้ธุรกิจโปรแกรมเถื่อน ละเมิดลิขสิทธิ์เฟื่องฟูยิ่งกว่าดอกเห็ด อย่างไรก็ตาม แม้เราจะซื้อโปรแกรมลิขสิทธิ์มาใช้ แต่ถ้า นำโปรแกรมนั้นไปแจกให้เพื่อนฝูงถือลิขสิทธิ์ หรือทำสำเนาไปใช้ต่อ ถือว่ามีความผิดฐาน "ทำซ้ำ" ซึ่งเข้าข่ายละเมิดลิขสิทธิ์ แม้กฎหมายจะมีข้อยกเว้นให้การทำสำเนาโดยเจ้าของโปรแกรมมีลิขสิทธิ์ ทำได้โดยไม่ผิดกฎหมาย แต่ไม่ใช่การยกเว้นโดยไม่มีขอบเขต เพราะกฎหมายจำกัดจำนวนสำเนาว่า ให้มีจำนวนตามสมควร เพื่อวัตถุประสงค์ในการบำรุงรักษาหรือป้องกันการสูญหาย

- อีเมลขยะ (สแปมมิ่ง)

ใครที่ใช้ "อีเมล" ทุกวันร่อยทั้งร่อยคงรู้สึกเบื่อหน่ายกับ "อีเมลโฆษณาขยะ" ทั้งหลายที่ส่งมาได้ทุกวัน วันละหลายฉบับ ทั้งน่าเบื่อ น่ารำคาญ และเสียเวลาอ่าน เจ้าของสินค้าหรือผู้ส่งอีเมลขยะเหล่านี้ได้ ข้อมูลที่อยู่อีเมลของเราผ่านวิธีการหลากหลายรูปแบบ เช่น ฝังโปรแกรม "คุกกี้" เอาไว้ตามเว็บไซต์ที่เราเข้าไปดู จากนั้นก็ส่งคุกกี้เข้ามาคอยสอดส่องเก็บข้อมูลการใช้คอมพิวเตอร์และอีเมลของเรา เพื่อส่งอีเมลขยะมาหา ในสหรัฐ ปัญหาอีเมลขยะทำให้มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตไปร้องเรียนกับหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้เร่งออกมาตรการควบคุม และเคยเกิดคดีดั่งขึ้นคดีหนึ่ง หลังจากบริษัท "เอไอแอล" ไอเอสพีหรือผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตยักษ์ใหญ่ของสหรัฐ ลงมือฟ้องร้องบริษัทไซเบอร์โปรโมชัน ฐานส่งอีเมลโฆษณาขยะไปยังอีเมลของลูกค้าเอไอแอล นอกจากนั้น ยังมีอีกคดีที่ไอเอสพีฟ้องผู้ส่งอีเมลขยะฐานะ "บุกรุก" คอมพิวเตอร์ลูกค้า

สาระสำคัญของกฎหมายที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาข้างต้นนี้ ถูกใช้เป็นข้อมูลในกระบวนการจัดทำกฎหมาย ซึ่งอาจจะมีการเปลี่ยนแปลง หรือ เพิ่มเติมวัตถุประสงค์ หรือ ยุบรวมกันในระหว่างกระบวนการจัดทำกฎหมายได้ ดังจะเห็นได้จากกฎหมายที่มีผลใช้บังคับ คือ พระราชบัญญัติธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 ซึ่งเป็นกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศที่ได้รวมเอากรอบ

สาระของกฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และกฎหมายลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ด้วยกัน
พระราชบัญญัติธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 มีผลใช้บังคับมาตั้งแต่วันที่ 3 เมษายน
2545 กฎหมายดังกล่าวจะเอื้อประโยชน์อย่างมาก ทั้งต่อผู้กระทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และ
แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม เพราะกฎหมายดังกล่าวได้ระบุเรื่องการรับฟัง
พยานหลักฐานที่อยู่ในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์เอาไว้ด้วย ซึ่งเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้วทุกฝ่ายที่
เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ จะต้องปรับตัว
และเรียนรู้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย การบังคับใช้กฎหมายจึงจะบรรลุตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้

นอกจากนี้ยังมีกฎหมายสำคัญอีกฉบับคือ พระราชบัญญัติความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
พ.ศ. 2550 ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ผู้ใช้คอมพิวเตอร์ทั้งหลายต้อง
รับทราบและเข้าใจ เพราะนอกจากคำว่า กฎหมายจะเป็นเหมือนข้อบังคับสำหรับทุกคน ที่อยู่ใต้
บังคับของ กฎหมายต้อง รับรู้รับทราบแล้ว รายละเอียดในฉบับนี้ยังเกี่ยวข้องกับสิทธิที่ควรทราบ
และบทลงโทษ ที่คนทั่วไปที่ใช้ระบบเครือข่ายสารสนเทศต่างๆไปอาจจะละเมิดได้

และกฎหมายจะต้องมีพัฒนาการต่าง ๆ ไปตามสังคมในแต่ละยุคแต่ละสมัยดังที่เราจะ
เห็นได้ว่าในสมัยก่อนนั้นจะไม่มีกฎหมายว่าด้วยเรื่องของไอทีต่าง ๆ เช่นในปัจจุบัน เนื่องจากคนใน
สมัยก่อนนั้นยังมีการเข้าถึงเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้ยากจึงยังไม่มี การเห็นความสำคัญที่จะมีการตรา
กฎหมายว่าด้วยเรื่องดังกล่าวขึ้นมา แต่ในปัจจุบันจะเห็นได้ชัดว่า จะมีการเข้าถึงเทคโนโลยี
สารสนเทศต่าง ๆ ได้ง่าย และมีผลเสียหายต่าง ๆ ที่ตามมาเป็นอย่างมากอีกด้วย จึงมีการตรา
กฎหมายว่าด้วยเรื่องดังกล่าวออกมาบังคับใช้ และก็จะมีการพัฒนาไปในทิศทางต่าง ๆ เพื่อให้มีผลใช้
บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป ไม่ใช่เฉพาะแต่ในเรื่องเกี่ยวกับไอทีเท่านั้น แต่ยังรวมถึง
เรื่องอื่น ๆ อีกด้วย ที่จะมีการพัฒนาตัวบทกฎหมายไปให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ตามยุค
สมัยของสังคมที่มีการพัฒนาตัวเองอยู่แทบจะตลอดเวลาอีกด้วย

ตัวอย่างพฤติกรรมที่มีความผิดตาม พ.ร.บ.นี้

1. พฤติกรรม: ใช้ user name/password ของผู้อื่น Log in เข้าสู่ระบบ
ฐานความผิด: มาตรา 5 ปรับไม่เกิน 10,000.- จำคุกไม่เกิน 6 เดือน
ข้อแนะนำ: ไม่ใช้ user/password ของผู้อื่น และห้ามไม่ให้ผู้อื่นล่วงรู้ password ของตน

2. พฤติกรรม: Forward email ที่มีข้อความ เนื้อหา หรือรูปภาพที่ไม่เหมาะสม เป็นเท็จ กระทบความมั่นคง หรือลามกก่อนอาจารย์
ฐานความผิด: มาตรา 14 ปรับไม่เกิน 100,000.- จำคุกไม่เกิน 5 ปี
ข้อแนะนำ: ไม่ forward email ที่ไม่เหมาะสม
3. พฤติกรรม: โปสข้อความตามกระทู้ต่างๆ ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสม เป็นเท็จ กระทบความมั่นคง หรือลามกก่อนอาจารย์
ฐานความผิด: มาตรา 14 ปรับไม่เกิน 100,000.- จำคุกไม่เกิน 5 ปี
ข้อแนะนำ: ใช้วิจารณญาณในการแสดงความคิดเห็น และคำนึงถึงผลที่จะตามมา
4. พฤติกรรม: เผยภาพตัดต่อให้ผู้อื่นได้รับความเสื่อมเสีย หรืออับอาย
ฐานความผิด: มาตรา 16 ปรับไม่เกิน 60,000.- จำคุกไม่เกิน 3 ปี
5. พฤติกรรม : การก่อกวนหรือลักขโมยข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ เป็นการกระทำที่กฎหมายอาญาใช้กันอยู่ ไม่สามารถเอาผิดได้ เนื่องจากเป็นความผิดที่ทันสมัย ไม่สามารถปรับข้อกฎหมายเอาผิดได้ จึงได้มีกฎหมายเฉพาะเพื่อเอาผิดกับบรรดาแฮกเกอร์ จอมก่อกวนทั้งหลาย ชื่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2550
กฎหมายดังกล่าว จะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด 30 วัน นับแต่วันประกาศ พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์นี้ จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 19 กรกฎาคมนี้ เป็นต้นไป ใครที่คิดจะทำความผิดให้รีบเสียก่อนที่กฎหมายจะมีผลบังคับใช้ เมื่อกฎหมายใช้บังคับแล้ว ขอให้หยุดก่อกวนชาวบ้านจะได้ไม่ต้องย้ายถิ่นไปอยู่ในคุก
กฎหมายฉบับนี้มีทั้งหมด 30 มาตรา บัญญัติความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ไว้ค่อนข้างครอบคลุม จึงทำให้ต้องใช้ภาษาทางกฎหมาย เพื่อให้มีความหมายเพื่อไว้สำหรับวิธีการใหม่ๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายหลัง อัตราโทษสำหรับลงโทษผู้กระทำความผิด มีตั้งแต่ปรับอย่างเดียว จนสูงสุดจำคุกถึง 20 ปี ซึ่งพอสรุปเป็นภาษาให้อ่านเข้าใจง่ายๆดังนี้
6. พฤติกรรม : นักเจาะ
 - 1.พวกที่ชอบเจาะระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น ที่เขาอุตส่าห์สร้างระบบป้องกันไว้แต่ถ้าเข้าเว็บสาธารณะ ก็ยอมไม่มีความผิด โทษสำหรับพวกชอบเจาะ จำคุกไม่เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 10,000 บาท
 - 2.แต่ถ้าเจาะเข้าไปถึงข้อมูลที่เก็บรักษาไว้ด้วย โทษจะเพิ่มเป็น 2 เท่า
 - 3.คนที่เผยแพร่รหัส (Password) ที่ตัวเองรู้มา สำหรับเพื่อใช้เข้าระบบคอมพิวเตอร์ มีโทษจำคุก 1 ปี ปรับไม่เกิน 20,000 บาท

7. พหุติกรรม : นักล้วง

พวกที่ขอบดักข้อมูลที่เป็นส่วนตัว ซึ่งส่งถึงกันทางอินเทอร์เน็ต ทาง e-mail มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 60,000 บาท

8. พหุติกรรม : ปลอ่ยไวรัส

1.พวกทำลายข้อมูล หรือไปเปลี่ยนแปลงข้อมูลของคนอื่น ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด จะใช้ไวรัส หรือแอบเข้าไปทำลายตรงๆ หรือพวกพนักงานที่ทำงานอยู่แล้วกำลังจะออกไปทำลายข้อมูลเข้า มีโทษจำคุกไม่เกิน 5ปี ปรับไม่เกิน 10,000 บาท

2.ถ้าทำลายระบบคอมพิวเตอร์ จะมีข้อมูลหรือไม่ก็ตาม มีโทษเท่ากัน“เมื่อมีกฎหมายฉบับนี้ มีผลบังคับใช้ น่าจะช่วยให้การก่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ลดลงได้บ้าง แม้จะไม่ทั้งหมดก็ตาม คนที่ใช้คอมพิวเตอร์ ใช้อินเทอร์เน็ตโดยสุจริต คงไม่ต้องกังวล คงไม่ต้องกังวล ถ้าไม่คิดจะไปกลั่นแกล้งใคร”

3.ถ้าการทำลายข้อมูลคนอื่นทำให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน ประเภทคอมพิวเตอร์ควบคุมจราจร โทษสูงขึ้นเป็น จำคุก 10 ปี ปรับ 200,000 บาท

4.และถ้ากระทบถึงความมั่นคงของประเทศ โทษจะสูงขึ้นเป็นจำคุก 3-15 ปี

5.แต่ถ้าจนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายโทษจะหนักถึงจำคุก 10-20 ปี

ความผิดของพวกขอบก่อกวนหรือขอบก่อกวนคนอื่น

1. พวกที่ขอบส่งเมลล์ก่อกวนหรือโฆษณาขายสินค้าหรือขายบริการ ประเภทไปโผล่ป้อปอัพ หรือพวกส่งเมลล์ขยะโดยที่เขาไม่ต้องการ มีโทษปรับอย่างเดียวไม่เกิน 1000,000 บาท โทษฐานก่อความรำคาญ
2. พวกที่ขอบส่งเมล เป็นข้อมูลปลอมข้อมูลเท็จ ใส่ร้ายป้ายสีคนอื่น หรือพวกเจ้ากรรมข่าวลือที่ขอบปลอ่ยข่าวให้เกิดความวุ่นวาย รวมถึงส่งภาพลามกอนาจารทั้งหลาย รวมถึงพวกผสมโรงที่ ได้รับแล้วส่งต่อด้วย มีโทษเสมอกันคือ จำคุกไม่เกิน 5 ปีปรับไม่เกิน 100,000 บาท
3. พวกที่ขอบใช้ศิลปะเฉพาะตัว ตัดต่อภาพของคนอื่น แล้วนำเข้าเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต ทำให้เจ้าของภาพเข้าเสียหาย อับอาย ต้องโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 600, 000 บาท แต่กฎหมายยกเว้นสำหรับผู้ที่ทำด้วยความสุจริต จะไม่เป็นความผิด ซึ่งผมยังนึกไม่ออกครับว่า ถ้าตัดต่อภาพเข้าแล้ว จะสุจริตได้อย่างไร คงเป็นกรณีตัดต่อให้ดูสวยกว่าตัวจริง ซึ่งก็รู้จะทำไปทำไม

ทำไมถึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต

ในปัจจุบัน คน เยาวชน ให้ความสนใจไปกับ โลกโซเซียลมากขึ้น แต่คนส่วนใหญ่กับไม่รู้ถึงอันตรายที่ตามมา หากใช้ไม่ถูกต้อง หรือไม่ระวัง ข้อมูลส่วนตัว แสดงให้เห็นถึง โทษของผู้กระทำความผิด รวมถึงเราในฐานะผู้เล่นที่อาจรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เผลอตกหลุมพรางของพวกคิดไม่ดีในโลกโซเซียลนี้

ขอบคุณที่มา : http://www.baanjomjut.com/library_2/extension-1/information_technology_law_in_thailand/03.html